

Morten Messerschmidts tale ved Folketingets afslutningsdebat

Taler

Morten Messerschmidt
Formand for Dansk Folkeparti

Dato

21. maj 2025

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

- 1 Da jeg var yngre, blev jeg beskyldt for at være en gammel sjæl i en ung krop. Det er vi forbi nu. I dag er det nok snarere en gammel sjæl i en midaldrende krop – eller som et ungt familiemedlem forleden sagde en middelaldrende krop. Det passer vist meget godt. Men det er nu ikke så ringe et sted i livet egentlig at være.
- 5 For det er et sted, hvor man både kan se frem og tilbage, og som politiker tror jeg, det er vigtigt at kunne gøre begge dele.

- Da jeg var dreng, brugte vi en telefon til at tale i, ikke skrive sms'er på, og det var så dejligt nærværende at kunne høre folks stemme. Havde man brug for hjælp til
- 10 indkøb, kunne man ringe ned til butikken, man var ikke henvist til en telefonsvarer eller en chatbot. Kommunen havde rigtige mennesker ansat, som man kunne møde og tale sammen med i menneskesprog uden at have taget en akademisk uddannelse. Og venner var nogle, der faktisk fandtes i virkeligheden, og vi klædte os gerne ud, når vi skulle til fest, også som indianere og eskimoer,
- 15 for der var ingen, der blev krænket. Vi spiste Raider og drak milkshake med masser af sukker, og det var fuldstændig utænkeligt, at nogen skulle blive fornærmet af en kagemand eller en negerbolle.

- Man havde en far og en mor, ingen medmor, ingen medfar, og køn var noget,
- 20 man enten var eller ikke var, det var ikke noget, man kunne ændre på som barn. Man blev døbt, man blev konfirmeret, vågnede søndag til kirkeklokker, og vi havde aldrig nogen sinde hørt om bønnekald. Børn lyttede til de voksne, for det at være voksen havde autoritet, ikke på sådan den hårde måde, men som en tryghed. Derfor opførte vi os ordentligt – altså for det meste i hvert fald. Der var
- 25 ingen unger, der limede sig fast til vejene eller brød ind i virksomheder for at demonstrere for Palæstina eller klimaet, og hvis nogen gjorde den slags, fik de i hvert fald ikke ros for deres engagement. Det er gode minder.

30 Men behøver de egentlig at være fortid? Følelsen af et trygt fællesskab, et
nationalt sammenhold, hvor familie, venner og ja, fællesskaber endnu ikke var
erstattet af hyperindividualitet og sociale medier. De værdier, der for kort tid
siden holdt vores samfund sammen, er ikke forsvundet som en naturlov, men
fordi politikere har truffet forkerte beslutninger om vores folkeskole, i
35 familiepolitikken, i udlændingepolitikken og mange andre steder. Det kunne
derfor være anderledes. Og måske findes løsningerne på mistrivslen, den
manglende dannelse, på ensomheden og på den dalende sammenhængskraft i
vores samfund i den måde, vi faktisk gjorde tingene på for bare en lille
generation siden.

40

For Danmark anno 2025 er gået i støtter, ødelagt af islam, utryghed,
overvågenhed, åbne grænser, EU, bureaukrati, en overakademiseret offentlige
sektor, wokeisme, klimatosseri og meget, meget andet. Men den gode nyhed er,
at vi stadig kan nå at reparere det, hvis vi sætter en ny og mere kompetent
45 retning for Danmark, hvor man ikke bare blindt ansætter flere djøf'ere og så
kalder det velfærd, hvor man tør stå på mål for de løfter, man giver vælgerne, og
ikke skjuler sig bag det med småt, og hvor man ikke putter med sine tanker om
at fjerne fridage for så at gøre det som en tyv af natten, og ja, hvis vi tør at tage et
opgør med de fejl, der er begået, uanset om vi så også nogle gange har del i
50 fejlene. Jeg tør godt indrømme Dansk Folkepartis fejl – det er egentlig også let
nok, for de fleste af dem, der har begået dem, er ikke længere medlemmer af
partiet.

Men lad mig bare lægge for. Det var en fejl at affeje regeringsansvaret tilbage i
55 2015. Jeg tror, vi kunne have gjort meget sammen på en bedre måde, og derfor
vil jeg også gerne kvittere for, at vi i dag har et så unikt og godt samarbejde
mellem os fire blå formand – for ja, i blå blok er vi formænd, selv om tre ud af
fire er kvinder. Så kan det godt være, at tiden, hvor man kendte navnet på den
lokale landbetjent eller postbuddet osv. er forbi – Danmark har jo ikke engang
60 et postvæsen om føje tid. Men det betyder ikke, at vi skal stoppe med at
drømme. I årtier kæmpede vi eksempelvis for, at vi skulle have værfterne tilbage,
og se nu, nu kommer vi til igen at bygge skibe i Danmark.

Så vi skal blive ved med at drømme om et bedre Danmark, hvor vi både ser frem
65 og mindes tilbage – tilbage, hvor SKAT var et lokalt kontor ved kommunen,
hvor man kunne få oplyst, hvad ens ejendom var værd og man ikke bad os om at
betale for naboens ejendomsskat, hvor grænsekontrol var noget helt naturligt,

og hvor der var ro i klasselokalerne, for hvis nogle ikke kunne finde ud af at
70 opføre sig ordentligt, så røg de op til rektor. Selv om vores skolelærere var nok
vel venstreorienterede, var der ingen debat om, om Israel måtte være på kortet,
eller om man måtte vise billeder af guder og profeter, og typer som Greta
Thunberg fandtes slet ikke.

75 Vi så ingen tørklæder, ingen moskéer eller minareter, ingen halalbutikker, ingen
grupper af utryghedsskabende indvandrere. Derimod var der altid julepynt i
vinduerne til jul, og man holdt julefrokost, ingen vinterhilsner eller
solhvervsfester, selv på Nørrebrogade var der julepynt og juletræer, og vi
stoppede for at kigge på nisser og det lille Jesusbarn i udstillingsvinduerne ved
80 Daells Varehus, og der var ingen protester. Det Danmark vil jeg have tilbage – et
Danmark uden synet af islam. Man må selvfølgelig tro, hvad man vil, men man
skal ikke komme her og lave ufred i vores land med en fjern og tilbagestående
religion, som, hvor den har vundet frem, ikke har skabt andet end stilstand og
elendighed. Danmark er kristent, og vi elsker vores jødisk-kristne kulturarv.
85 Derfor skal vi have et opgør med de konventioner, som forhindrer os i at passe
på Danmark.

Da jeg var barn, var der ingen propalæstinensiske demonstranter i gaderne,
ingen burkaer, ingen hijab, ingen fredagsbøn. Man turde faktisk fortælle en
90 vittighed uden at have en selvcensurerende stemme i hovedet, der fortæller en,
at man nok hellere burde lade være, og man kunne faktisk være medlem af en
ngo uden at blive spændt for en propalæstinensisk propagandavogn. Og ved I
hvad? Det gav tryghed, og tryghed gav frihed, både personligt og økonomisk.
Det skal vi have tilbage – hvor familierne er i centrum, og hvor der er respekt
95 om alle, der vil Danmark.

Derfor er vi f.eks. også glade for den nye epx-aftale, for det sikrer et land, der
hænger sammen, skaber tryghed, ikke bare i de store byer, men i hele landet.
Men det gør det altså ikke alene. Vi skal meget mere. Vi vil gøre elevlønnen
100 skattefri, så vores unge får mindre stress og mere frihed, vi vil have
tilbagetrækningsordninger for de nedslidte og loft over pensionsalderen – til en
start kunne vi jo bede Socialdemokratiet om at leve op til den aftale, vi lavede,
om at hæve antallet af arbejdstimer, man skal være til rådighed for at kunne få
seniorpension. Vi vil indføre et familiefradrag for de børnerige danske familier,
105 så man får lidt mere luft i budgettet. Og så vil vi gøre noget ved
fødevarepriserne, som er gået amok, fjerne punktafgifter og de skøre

klimaafgifter og halvere fødevareomsen. Det skal ikke være et privilegium at kunne give sin familie det måltid, man har lyst til.

110

Lad os genindføre store bededag, så familierne får deres frihed tilbage og vores traditioner og fællesskab igen lever. Og lad os hæve folkepensionen – pengene er der jo. Vi foreslår at starte med 12.000 kr. efter skat om året, så bedstemor og bedstefar igen kan leve et anstændigt liv og kan tage børnebørnene med på tur
115 eller måske selv tage på den ferie, man ikke kunne, da man var på arbejdsmarkedet.

120

Og endelig: Lad os tage et opgør med den åndssvage wokebevægelse, så vi igen får et Danmark, der hænger sammen. Jeg vil tilbage til, hvor man kan rose en kvindes frisure eller kjole eller holde døren uden at blive beskyldt for en hetz, og hvor vi skal kunne synge, hvad vi vil, og at den danske sang er en ung blond pige, og at ingen skal føle sig krænket over at se et flag, der går til top, hvor melodigrandprix blev sunget på dansk og vi var stolte af vores sprog, hvor handelshøjskolen ikke hed Copenhagen Business School, og hvor Folketinget
125 lavede lovene og ikke EU og Menneskerettighedsdomstolen, hvor man kunne blive statsminister uden at have gået på universitetet, og hvor man kunne være statsminister og rent faktisk synes, at det var det fineste i verden, uden at drømme om en toppost som NATO-generalsekretær eller EU-præsident.

130

Det er det Danmark, jeg vil have tilbage. Og den gode nyhed er, at det kan vi godt. Pengene er der, det er viljen, det kniber med. Men finder vi viljen, kan vi skabe et fantastisk Danmark af det bedste fra både fortiden og det bedste i fremtiden. Det er ikke bare en drøm i en gammel sjæls middelaldrende krop. Det er lige her og nu, hvis vi tør.

135

Kilde

Manuskript taget fra ft.dk med tilladelse fra udgivelse.

Kildetype

Digitalt manuskript

140

Tags

Dansk Folkeparti, Debattale, Folketingstale, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/morten-messerschmidts-tale-ved-folketingets-afslutningsdebat-2025>

145